

Eyðkenda røddin umborð á Smyrli

Niels Petersen bjóðar ferðafólki vælkomnum

“Góðu ferðafólk, skipari og manning ynskja Tygum vælkomnin umborð á Smyril...”

Soleiðis byrja boðini, sum koma í háttalarunum á hvørjum einasta túri umborð á Smyrli. At ferðaseðlar fáast í kioskini, og at bilførarar skulu fara oman á dekkið í góðari tíð, vita øll, og hesi boðini duga nógv fólk uttanat eftir hondini.

Røddina til hesi boðini eigur Niels Petersen. Hann hevur seinastu árin varpað mangan fót bóltsdyst út, so hendan røddin er alt annað enn ókend.

Í 2007 fekk Miðlahúsið áheitan frá Strandferðsluni um at taka eina nýggja rødd upp, og tað mátti gjarna vera ein suðringur. Áðrenn hetta var tað ein kvinna, ið legði rødd til, og mann vildi nú royna seg við einari róligari mannligari rødd.

- Eg arbeiddi í Miðlahúsinum tá, og var tann nýggjasti, sum var har. So slapp eg at royna at lesa tað inn, sigur Niels Petersen.

Tað eydnaðist væl, og hetta ljóðið bleiv so brúkt. Nøkur ár seinni skuldi røddin endurnýggjast.

- Tá setti eg meg í samband við teknikaran Eyðun Ásason, og vit brúktu nógv tímar í studionum fyri at fáa tað rætta ljóðið, og so fingur vit eitt lítið oyra aftur fyri tað, sigur Niels Petersen.

Kenna røddina aftur

Tað hendir seg, at onkur kennir eyðkendu røddina aftur, tá Niels Petersen møtir onkrum, hann ikki hevur tosað við fyrr.

- Onkur hevur onkuntíð sagt: “Handan røddin ljóðar mær kend, ert tú tikin upp nakra staðni?” Tað kemur fyri, og tað er bara stuttligt, at onkur spyr viðhvørt, sigur Niels Petersen.

Niels Petersen er sjálvur suðringur, og ferðast tí ofta við Smyrli. Tá hoyrir hann á hvørjum túri seg sjálvan bjóða sær sjálvum vælkomnum umborð.

- Í byrjanini var tað eitt sindur flóvisligt at hoyra seg sjálvan. Tað er tað altíð, haldi eg onkursvegna. Mann ljóðar heilt øðrvísi, enn mann heldur, mann ljóðar, sigur Niels Petersen, sum ikki leggur merki til tað í dag.

- Nú leggi eg ikki merki til tað. Onkur spyr fyri stuttleikar: “nú, ert tú aftur við í dag? Ert tú við hvørja ferð?”, flennir Niels Petersen.

Jákup skrivaði Heimkoman og Rósan

Heimkoman snúði seg um ein gamlan bil

Jákup Mortensen úr Vági hevur gjørt lögini Rósan og Heimkoman

Red Boys var ein tónleikabólkur, sum varð stovnaður í 1959 av fyra unglungum í Vági. Teir lögdu seg fyrst og fremst eftir at spæla coverløg, og teir vóru væl dámdir. Jákup Mortensen var við í Red Boys, og einaferð fór hann at royna at skriva síni egnu lög.

Hann skrivaði kenda lagið Heimkoman, sum verður

spælt Faroe Boys. Tá Jákup skrivaði Heimkomuna handlaði sangurin at byrja við um ein bil.

- Eitt tað fyrsta, eg skrivaði, var tað, sum bleiv til Heimkomuna. Men upprunaliga snúði sangurin seg um ein gamlan lastbil. Gamli bilurin var eitt súmbol uppá lívið. Sum unglingi er mann jú væl fyri og arbeiðir, men tá mann verður eldri, er ikki brúk fyri tær uppá sama máta. Gamli lastbilurin stóð í einari garasju í Vági og koyrdi annars

uppá tað síðsta. So komu nýggir bilar til, sum kláraðu at yvirhála hann, og hetta var súmbolikkurin í sanginum, fortelur Jákup Mortensen.

Robert McBirnie umskrivði tekstin, men brúkti sama lagið, sum Jákup Mortensen hevði gjørt. Jákup Mortensen skrivaði eisini flotta sangin, Rósan, sum saman við Heimkomuni er fólkaogn í dag.

- So seint sum í dag spældi útvarpið Rósuna. Hon er frá 1959, og tað eru heili 60 ár síðan. At sangurin kann fanga

Mynd: Runavíkar Kommuna

fólk enn í dag, haldi eg, er fantastiskt. So má eg hava gjørt okkurt rætt, sigur Jákup Mortensen.

Hann skrivur enn sangir í dag, og tað síðsta, hann hevur gjørt, var ein sangur til NSÍ veitsluna í síðstu viku. Hann

sigur, at hann ætlar sær ikki at geva nakað út sjálvur.

- Eg tími ikki at standa í fremstu rekkju. So framligur eri eg heldur ikki, flennir hann og sigur, at hann heldur vil hjálpa til, um tað er okkurt sum skal framførast.